

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **R. S.**, narozený X
státní příslušnost Indická republika
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Umarem Switatem
sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-15147-25/PP-2019,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení o žádosti žalobce ze dne 2. 9. 2019 o povolení k přechodnému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-15147-25/PP-2019.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 10 228 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Umara Switata, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o povolení k přechodnému pobytu vedeném pod sp. zn. OAM-15147-25/PP-2019. Žalobce navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti bezodkladně v soudem stanovené lhůtě.
2. Žalobce uvádí, že žádost podal dne 2. 9. 2019. Rozhodnutím ze dne 1. 2. 2021 žalovaný žádost zamítl. Toto rozhodnutí zrušila Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „komise“) rozhodnutím ze dne 19. 5. 2021 a věc vrátila žalovanému k novému projednání. Ode dne vrácení věci žalovanému začala běžet šedesátidenní lhůta k vyřízení věci. Vzhledem k tomu, že žalovaný byl ve věci nečinný, podal žalobce dne 13. 9. 2021 návrh na opatření proti nečinnosti. Komise opatřením proti nečinnosti ze dne 5. 11. 2021 přikázala žalovanému, aby ve věci vydal rozhodnutí do 60 dnů ode dne doručení opatření. Navzdory tomu ale rozhodnutí v jeho věci dosud vydáno nebylo.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že není a nebyl nečinný a navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný prováděl a provádí veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Podotkl, že žaloba postrádá bližší konkretizaci tvrzené nečinnosti. Obsah žaloby je stručně založen na tom, že žalovaný je ve věci nečinný. Řízení probíhá řádně a bez časové prodlevy.
4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že trvá na tom, že žaloba byla podána po právu. Z vyjádření žalovaného není patrné, zda a jaké úkony po vrácení věci konal či zda se věci vůbec zabýval.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 2. 9. 2019 podal žalobce na předepsaném formuláři žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 222/2017 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Rozhodnutím ze dne 1. 2. 2021, č. j. OAM-15147-32/PP-2019, žalovaný žádost žalobce zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě komise rozhodnutím ze dne 19. 5. 2021, č. j. MV-41942-6/SO-2021, prvostupňové rozhodnutí zrušila a věc vrátila žalovanému k novému projednání. Dne 13. 9. 2021 žalobce podal komisi podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti. Opatřením proti nečinnosti ze dne 5. 11. 2021 doručeným žalovanému téhož dne, komise přikázala žalovanému, aby do 60 dnů od doručení tohoto opatření vydal rozhodnutí ve věci žalobcovy žádosti. Dne 10. 1. 2022 žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti. Žalovaný pak dne 28. 1. 2022 žalobce vyzval k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, přičemž žalobce této možnosti využil dne 10. 2. 2022 s tím, že se písemně vyjádří do 25 dnů. Dne 4. 3. 2022 žalovaný obdržel žalobcovu vyjádření k podkladům rozhodnutí. Žádné další úkony žalovaného nejsou ve správní spise zachyceny.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měl

žalobce k dispozici ve správním řízení. Soud ověřil, že žalobce uplatnil u komise opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty druhé zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

7. Opatření proti nečinnosti ze dne 5. 11. 2021, jímž komise přikázala žalovanému, aby ve lhůtě 60 dnů ode dne jeho doručení vydal rozhodnutí ve věci, přiložil žalobce k žalobě a současně je založeno i ve správním spisu. Z obsahu správního spisu soud dále zjistil (jak konstatoval již shora), že opatření proti nečinnosti bylo žalovanému doručeno dne 5. 11. 2021, v důsledku čehož lhůta pro vydání rozhodnutí stanovená žalovanému komisí uplynula dne 4. 1. 2022.

Posouzení žalobních bodů

8. Následně soud přistoupil k posouzení věci samé, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
9. Podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců rodinný příslušník občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie a doprovází občana Evropské unie na území nebo následuje občana Evropské unie, který na území pobývá, je povinen požádat ministerstvo o vydání povolení k přechodnému pobytu, pokud hodlá na území pobývat přechodně po dobu delší než 3 měsíce.
10. Podle § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu. Soud pouze pro pořádek konstatuje, že žalobcův poukaz na § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců uvedený v žalobě není z hlediska lhůty pro vydání rozhodnutí případný. Jednak zákon o pobytu cizinců v rozhodném znění žádné takové ustanovení neobsahuje. Současně, pokud jde o § 169 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jde o ustanovení, které stanovuje pravidla pro jednání v jiném než českém jazyce, a pro posouzení otázky nečinnosti žalovaného je tak bez významu.
11. Žalobce podal žádost žalovanému jako věcně příslušnému orgánu k vyřízení žádosti dne 2. 9. 2019. Žalovaný tak měl o žádosti rozhodnout do 60 dnů. Pro projednávanou věc je však podstatné, že komise jakožto nadřízený správní orgán opatřením ze dne 5. 11. 2021 nečinnost žalovaného (implicitně) konstatovala (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, č. 2785/2013 Sb. NSS). Soud proto vycházel z toho, že žalovaný byl v době vydání citovaného opatření bez zavinění žalobce nečinný. Ani v komisí stanovené lhůtě 60 dnů ode dne doručení opatření proti nečinnosti žalovaný o žádosti žalobce nerozhodl.
12. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobce ode dne doručení opatření proti nečinnosti žalovanému způsobil průtahy v řízení, ani že by nastala skutečnost, pro kterou by lhůta pro vydání rozhodnutí neběžela. Žalovaný sice oponuje, že ve věci provádí další úkony směřující k rozhodnutí ve věci (aniž by tyto úkony blíže specifikoval, přičemž z obsahu správního spisu plyne, že jediným úkonem po vydání opatření proti nečinnosti byla výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí). Ani provádění dílčích procesních úkonů ale nic nemění na tom, že žalovanému bylo opatřením nadřízeného orgánu uloženo vydat ve lhůtě 60 dnů, počínaje dnem 6. 11. 2021, rozhodnutí ve věci samé, přičemž povinnost vydat meritorní rozhodnutí by platila i bez tohoto opatření [srov. § 169t odst. 6 písm. f) zákona o pobytu cizinců]. Ostatně, další úkon v řízení po doručení opatření proti nečinnosti spočívající ve výzvě k seznámení s podklady pro vydání

rozhodnutí učinil žalovaný až po uplynutí lhůty, v níž měl ve věci rozhodnout. Jelikož žalovaný až do okamžiku rozhodnutí soudu nevydal konečné rozhodnutí ve věci, dospěl soud k závěru, že je nečinný, a žaloba je tudíž důvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

13. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, žaloba na ochranu proti nečinnosti je důvodná, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému uložil, aby v řízení o žádosti žalobce vydal rozhodnutí ve věci samé. Lhůtu k vydání rozhodnutí soud určil v délce 30 dnů, což se s ohledem na dosavadní průběh řízení jeví jako přiměřené. Soud přihlédl k tomu, že řízení bylo zahájeno již ve druhé polovině roku 2019 a trvá tedy celkem již více než dva a půl roku.
14. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 228 Kč. Tato částka se skládá ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a nákladů zastoupení ve výši 8 228 Kč, které tvoří odměna za dva úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a dvě paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Za úkon spočívající v podání repliky k vyjádření žalovaného soud žalobcově zástupci odměnu nepřiznal, neboť replika svým obsahem pro věc nepřinesla nic nového, a soud proto učinění tohoto podání nemá za účelný úkon. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty v 21% sazbě ve výši 1 428 Kč. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li žalovaný povinnosti ve lhůtě uložené tímto rozsudkem dobrovolně, může se žalobce domáhat nařízení exekuce či soudního výkonu rozhodnutí.

Praha 30. března 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu